

EL GOS, EL LLEÓ I EL UAPITÍ

En una vila, situada en un altiplà de poca alçada, s'ubicava la comunitat de Morag, on els habitants vivien amb una economia i uns drets equitatius per a tothom.

En una cabaneta situada a l'est d'aquesta colònia, hi vivia un gos que va anar, juntament amb tota la població, a presenciar l'ascens a la monarquia del lleó Supit, escollit en unes eleccions feia uns dies gràcies a una bona presentació i una figura majestuosa.

Doncs bé, el gos va veure el lleó pronunciant unes paraules inspiradores i optimistes que van fer que els habitants alabessin el seu nom. Però el que ningú no sabia era que el lleó tenia cara d'ovella i urpes de llop.

La vida va transcórrer amb normalitat, fins que un dia el lleó va convocar tota la població per informar sobre un assumpte a tractar. Feia saber que, de sobte, havia aparegut una crisi d'aliments i en conseqüència hauria de reduir les racions de menjar per a tots els habitants.

Després d'aquell discurs, el lleó, que havia perdut popularitat, va fer un conjunt d'activitats amb la intenció de millorar la seva imatge. Entre aquestes activitats, es va realitzar una excursió per la seva Selva Privada destinada als infants i adolescents, en la qual també participava el gos.

El dia de l'excursió, una girafa feia de guia als animals per ensenyar-los les instal·lacions. En una d'aquestes, es veia el rei lleó de Pedrania, la comunitat veïna de Morag, i el lleó Supit en una reunió. Quan la guia se'n va anar, el gos es va quedar amagat darrere un arbre per escoltar el que deien.

—Supit, tenim un carregament de corones daurades diferents per a tu. A canvi, volem els quilos de carn i hortalisses demanades —va dir el rei de Pedrania.

—Molt bé —va assentir—. Són en una cabana a l'oest d'aquí. No hi ha vigilància per no aixecar sospites. Vindreu quan es pongui el sol, i aneu amb compte: és el menjar que he robat als habitants de Morag.

El rei Supit, corrupte! Utilitzant els aliments comuns per intercanviar-los per luxes personals! El gos va pensar que seria bona idea anar a aquella cabana a recuperar el menjar robat amb ajuda del seu amic, un uapití forçut i amb unes grans banyes, capaç d'aixecar-hi qualsevol cosa.

—M'has d'ajudar! —digué el gos.

—En què? —va dir encuriós el uapití.

Després d'explicar-li tota la història, el uapití, sense pensar-s'ho dues vegades, va acompanyar-lo fins arribar a aquella cabana i van veure tot el menjar robat. Com a bones persones, van repartir tot el menjar entre totes les cases i veïns.

Quan es va pondre el sol, va arribar la notícia que el lleó Supit havia fugit del poble, segurament per no haver pogut complir el tracte.

El rei de Pedrania va ser desterrat per no tenir menjar per als seus habitants.

Poc després, els habitants de Pedrania van arribar a Morag i van expandir la seva vila, tot fent d'aquesta comunitat un lloc molt millor del que era abans.

Autor/a: Uapití Forçut – IES J. Serrat i Bonastre, de Barcelona

